

MALA UHARICA *Asio otus*

Long-eared Owl – group night quarters for 20–25 individuals on pine along busy road between January 23rd and February 21st 1999 at Miklavž (Dravsko Polje, NE Slovenia)

Po pripovedi domačina v okolici Miklavža na Dravskem polju že vrsto let skupinsko prezimujejo male uharice. Prenosišče je v manjšem sestoju rdečega bora *Pinus sylvestris*, v neposredni bližini katerega je več stanovanjskih hiš in prometna cesta. Med obiski dne 23. 1., 30. 1., in 21. 2. 1999 sem opazil 22, 20 in 20–25 malih uharic, ki so se zadrževale visoko v krošnjah borov. Med njimi je bila ena precej svetlejša od drugih. Po podatkih iz literature barvna različnost malih uharic ni geografsko odvisna, temveč je individualne narave. Razmeroma gost promet v neposredni bližini prezimovališča malih uharic očitno ni motil. Navkljub temu smo opazovanja malih uharic opravili s teleskopom s primerne razdalje, saj so uharice postale nemirne, če se je pod drevesi kdo ustavil za dalj časa. Kot trdijo domačini, na tem mestu male uharice prezimujejo že leta, nekatere pa naj bi tudi gnezdele. V prejšnjih letih jih je prezimovalo precej več, le pozimi leta 97/98 jih ni bilo, ker so več borov v sestoju posekali. Aktivnost skupinskega prenočišča so izkazovali tudi številni izbljvki in iztrebki pod drevesi.

Damijan Denac, Pintarjeva 14, 2000 Maribor

MALA UHARICA *Asio otus*

Long-eared Owl – downy young at Zaslap mountain pasture in Triglav National Park (1.400 m a.s.l.) on July 16th 1999 (NW Slovenia)

15. julija 1999 sem se pozno zvečer skupaj z ornitologoma iz Danske namenil proti Krnu. Pokazati sem jima hotel kotorne. Ko smo se okrog dveh ponoči vzpenjali mimo Pl. Kuhinje, smo na precejšnji oddaljenosti zaslišali oglašanje mladiča male uharice. Ker sem podvomil, da lahko ta sova gnezdi tako visoko, smo se napotili v smeri glasu. Prišli smo do Pl. Zaslap, mladič pa se je oglašal iz zadnjega smrekovega šopa nad planino na višini okrog 1.400 m n.m. Potem ko smo ugotovili, s katerega drevesa se oglašal, smo nadaljevali pot proti Krnu. V jutru smo se vrnili na planino. Z daljnogledom sem pregledal šop smrek, iz katerih se je oglašal, in ga po nekaj minutah zagledal. Sedel je na veji ob deblu, slabih deset metrov od tal. Po telesu je bil še v celoti pokrit s puhom. Malo pod njim sem opazil gnezdo vranje velikosti, pod drevesom pa našel par izbljvkov. Nazaj grede smo na pol poti proti Pl. Kuhinji opazovali še samca pinože v svatovskem perju in še veliko drugih zanimivih ptic. Edino kotorn, zaradi katerih smo se namenili v te kraje, nismo videli. Pa kaj zato!

Tomaž Mihelič, Št. Jurij 125, 1290 Grosuplje

MALA UHARICA *Asio otus*

Long-eared Owl – two cases of its breeding on the ground: two nestlings and one egg in a meadow under a spruce *Picea abies* near Črnuče (Ljubljana) on June 24th 1992, and five nestlings (two dead) in a meadow under a pine *Pinus sp.* near Bizovik (Ljubljana) on April 14th 1995 (C Slovenia)

Bilo je 24.6.1992 zvečer, ko mi je muzejski preparator Janez Dovič sporočil, kako je njegov sosed kosil travo na travniku med Savo in Črnučami in med tem opraviлом v travi pod drevesom zagledal sovo; ta je menda nekaj trenutkov zrla vanj, potem pa odletela. V "gnezdu" je odkril 2 mladiča in eno jajce. Sosed okoli drevesa ni pokosil trave zato, da bi sova lahko še naprej valila in hranila svoja mladiča. Naslednjega dne (25.6.) sem se z Janezom odpravil pogledat omenjeno gnezdo, izbrano sredi travnika pod smreko in z le enim hrastom v bližini. Žal so bili v gnezdu (globelici) samo ostanki jajčnih lupin in štiri letalna peresa. Vse to sem pozneje dal v pregled strokovnjaku za sove Davorinu Tometu, ki je brž ugotovil, da gre za malo uharico. S tem je bila tudi ovržena domneva, da bi šlo morda za močvirsko uharico *Asio flammeus*, ki sicer gnezdi na tleh, vendar v večjih trstičevjih oz. močvirjih. Nekaj podobnega se je zgodilo sredi aprila 1995, ko mi je Jože Bricelj (ml.) sporočil, da ob Litjski cesti pri Bizoviku (Ljubljana) v travi ležijo mladiči neznane sove. Domneval je, da so popadali z bližnjega borovca, toda kaj zdaj narediti z njimi? Svetoval sem mu, naj za nasvet prosi Davorina Tometa, po čigar zapiskih z dne 14. aprila 1995 je bila takrat na tleh samica male uharice z mladiči, samec pa je stražil na sosednjem boru. To gnezdo je bilo v travi, ob deblu bora. Na tem mestu je bila pravzaprav skupina 6 borov, in to le kakih 15 metrov od Litjske ceste. V tem talnem gnezdu sem našel tri (3) žive mladiče, 2 (dva) pa sta mrtva ležala le kakega pol metra stran. Mladiči so bili takrat stari 13–20 dni in kasneje jih je Dušan Pogačar tudi obročkal. Na bor okoli 10 metrov od gnezda in kakih 9 metrov od tal so nato namestili leseno gajbo, postlano s suho travo. Vanjo so potem položili vse tri mladiče in že čez dobre pol ure se je nanje usedla samica. Zanimiv je tudi podatek, da je bilo meter pod omenjeno gajbo gnezdo še vedno valeče sive vrane. Kasneje ni nihče preverjal, ali so se mladiči male uharice srečno izpeljali. V strokovni ornitološki literaturi pa sem naposled le našel zapis, v katerem piše, da ima mala uharica gnezdo izjemoma tudi na tleh, in to ob drevju ali grmovju.

Dare Ševe, Langusova 10, 1000 Ljubljana

KOCONOGI ČUK *Aegolius funereus*

Tengmalm's Owl – one individual at Planina near Ljubno on March 7th 1994 (C Slovenia)

Dne 7.3.1994 sva šla z revirnim gozdarjem v naš gozd odkazat les za sečnjo. Ko sva prišla v bližino starega hleva